

CIVILIZATIA IMAGINII

STAGIU ÎN ZONĂ DE INTERFERENȚĂ

Se remarcă în ultima vreme interesul cu care slujitorii Thaliei se apropie de lumea surorii, Therpsihora. Cercetînd cu o privire mai proaspătă mișcarea, explorînd gestul și conotațiile lui, infinite, se oferă o pondere considerabilă expresiei corporale, în cadrul definit al limbajului teatral.

La rîndul său, dansul tinde să-și depășească statutul de artă mută și să se integreze organic într-o formă mai complexă de comunicare, ce anulează granițele de limbaj, mergînd spre o totalitate a expresiei artistice. Schimbul este benefic de ambele părți. Asistăm așadar la un proces de maximă profesionalizare, deopotrivă a actorului și a dansatorului, ce își explorează reciproc zonele de expresie, creînd un spațiu de interferență în cadrul căruia devin apți amîndoi de a stăpîni și permanentiza puterea cuvîntului, puterea gestului, energiile subtile ale corpului.

Interacțiunea sincretică a celor două căi de comunicare, verbală și nonverbală, capacitatea interpretului de a acționa și a reacționa simultan, pe de o parte, uzînd de repere conștientizate și pe de alta ascultînd vocea corpului, menținerea unui flux energetic continuu între creator și receptor, reprezintă cîteva dintre propunerile ce au format obiectul unui stagiu internațional de mișcare scenică organizat de Centrul de cercetare și formație teatrală din Wallonie, în colaborare cu Centrul francez și cu cel rus ale Institutului Internațional de Teatru.

Organizată în perioada 30 martie — 12 aprilie la Saintes, un oraș din sudul Franței, provincial, tîhnit, ca ritm de viață cotidiană, însă rafinat și complex ca existență artistică, întîlnirea și-a propus și a reușit, în zece zile de atelier de mișcare și trei zile de colocviu, o privire retrospectivă asupra a ceea ce s-a întîmplat în lumea teatrală, după Stanislavski, din punctul de vedere al pedagogiei și al formării fizice și psihice a actorului. Cu această ocazie, metodele școlii ruse reprezentate de Meyerhold, Vahtangov, Tairov și succesorii lor au fost comparate cu experiențele și propunerile unor personalități ca Rudolf von Laban, Grotowski, Eugenio Barba. Desfășurate în spațiul unei abații în care goticul impunea un anume ritm, iar corpul uman în mișcare răspundea contrapunctic cu un altul, antrenamentele extrem de diverse au constituit o experiență interesantă mai ales în planul comunicării la nivelul fluxurilor energetice. Christopher Thompson de la Laban Center din Londra a oferit o imagine a valorificării și actualizării studiilor lui Rudolf von Laban în ceea ce privește mișcarea și calitățile ei, relațiile și raporturile corpului uman cu spațiul. De un interes special a fost și întîlnirea cu Andrei Drozdin, profesor la Institutul de teatru din Moscova. Metoda sa novatoare în raport cu tradiția școlii ruse, ori cu biomecanica lui Meyerhold, dovedește un acut simț al mișcării, o imaginație plastică excepțională, reprezentînd un studiu profund asupra corpului uman, asupra extinderii posibilităților lui de expresie. Nu în ultimul rînd menționez antrenamentul practicat de Toni Cotz, discipol al regizorului Eugenio Barba, într-un ritm dur, solicitînd deopotrivă resursele fizice și psihice, într-o continuă contaminare energetică, implicînd în maximă concentrație, autodepășire, asumarea riscului, încredere în partener, găsirea propriului centru de echilibru.

O contrapondere necesară la efortul fizic susținut de participanți pe parcursul atelierelor a constituit-o colocviul pe probleme teoretice. S-au fixat în acest cadru coordonatele conceptuale ale întîlnirii. Personalități universitare din Moscova, Paris și Liège au conferențiat pe diferite probleme ce se pun în planul creației teatrale contemporane.

LILIANA IORGULESCU

